

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/153/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317209825
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4317209825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobkyne: U. B. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. nad B. XXX, proti žalovanému: V. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. nad B. XXX, o zaplatenie 2 656 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 27. 04. 2017 č. k. 15C/4/2017-82 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 656 eura s úrokom z omeškania vo výške 0,60 % ročne od 05. 11. 2014 do 15. 03. 2016 a vo výške 0,50 % ročne od 16. 03. 2016 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa jeho právoplatnosti. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa v konaní domáha od žalovaného zaplatenia sumy 2 656 eur ako protihodnoty predaného motorového vozidla značky F.. Právne vec oprel o ust. § 37 ods. 1 až 3, § 39, § 588, § 591 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobkyňa ako predávajúca uzatvorila dňa 08. 12. 2009 so žalovaným ako kupujúcim kúpnu zmluvu, na základe ktorej mu odpredala osobného motorového vozidla značky F., č. motora DC, č. karosérie M farby zelenej, rok výroby 1999 (ďalej len "OMV") za kúpnu cenu v sume 2 656 eur, ktorej úhrada bola podľa žalobkyne medzi účastníkmi dohodnutá v mesačných splátkach po 100 eur, počnúc mesiacom december 2009 až do úplného vyrovnania kúpnej ceny. Podľa čl. IV kúpnej zmluvy kupujúci nadobúda vlastnícke právo k osobnému motorovému vozidlu najneskôr dňom úhrady celej kúpnej ceny, pričom predávajúci zároveň svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s tým, aby dohodnutá kúpna cena uvedená v bode 2 bola vyrovnaná v mesačných splátkach. Kúpna zmluva bola podpísaná oboma stranami sporu. Konštatoval, že žalovaný nepopieral samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, v dôsledku ktorého došlo aj k odovzdaniu osobného motorového vozidla, potvrdil, že kúpnu cenu nezaplatil a deklaroval nechotu úhrady kúpnej ceny, čo zdôvodňoval tým, že brat žalobkyne mu mal vyplatiť dlh a dohodol sa s ním na takomto spôsobe čiastočnej úhrady jeho dlhu, o čom vedela i žalobkyňa. Podpísanie kúpnej zmluvy zdôvodňoval tým, že pokiaľ predmetné osobné motorové vozidlo chcel používať, musel podpísať kúpnu zmluvu a následne vykonať jeho prepis. Žalobkyňa popierala tvrdenia žalovaného, že by mala vedomosť o uvedených finančných transakciách medzi žalovaným a jej bratom. Nepovažoval za spornú otázku vzniku zmluvného vzťahu, predmetu kúpnej zmluvy, dohodnutej ceny a jej nezaplatenia, keď tieto skutočnosti nerozporoval ani sám žalovaný, ktorý potvrdil podpísanie kúpnej zmluvy a prevzatie vozidla ešte pred samotným uzatvorením kúpnej zmluvy. Dospel k záveru,

že predmet kúpy bol dostatočne, určito, presne a zrozumiteľne špecifikovaný tak, aby nemohol byť zamenený s iným predmetom, aj keď nebol uvedený údaj o evidenčnom čísle vozidla, (ďalej len EČ) čo nespôsobuje neurčitost' predmetu kúpnej zmluvy a prípadnú neplatnosť tejto zmluvy, pretože EČ je len jedným z viacerých identifikačných údajov osobného motorového vozidla (ďalej aj OMV). Pokiaľ žalovaný namietal platnosť kúpnej zmluvy a postup žalobkyne, ako nesúladný s čl. IV. kúpnej zmluvy, pretože k prevodu predmetu kúpy došlo pred zaplatením kúpnej ceny argumentoval, že podľa uvedeného článku však žalobkyňa mohla žalovanému previesť vlastnícke právo k OMV kedykoľvek po podpise zmluvy a najneskôr dňom úhrady kúpnej ceny. Navyše žalobkyňa sa zmluvne zaviazala previesť vlastnícke právo k OMV aj napriek tomu, že nemá zaplatenú kúpnu cenu, k čomu aj došlo, pretože zmluva bola uzatvorená dňa 08. 12. 2009 a na druhý deň, došlo k prevodu vlastníckeho práva k OMV v prospech žalovaného, pričom žalobkyňa mu odovzdala vozidlo ešte pred uzatvorením kúpnej zmluvy. Dodal, že ak z kúpnej zmluvy nevyplýva, že OMV malo byť odovzdané kupujúcemu až v deň podpisu, potom nedošlo ku konaniu v rozpore so zmluvnými podmienkami a žalovaný pri podpise kúpnej zmluvy len potvrdil prevzatie predmetu kúpy, bez ohľadu na to, kedy konkrétne mu bolo OMV odovzdané. K žalovaným namietanému porušeniu zákona z dôvodu, že prepis vozidla nebol vykonaný v zákonom stanovenej lehote konštatoval, že k prepisu skutočne došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 30 dní odo dňa, kedy bolo vozidlo odhlásené avízom prevodu držby do iného okresu dňa 21. 05. 2008, pričom k zápisu nového držiteľa došlo až 09. 12. 2009, teda po viac ako 1,5 roku. V tejto súvislosti uviedol, že zákon pamätá aj na prípady, kedy je možné zapísať OMV do evidencie len po splnení zákonných podmienok, na čo poukazoval aj žalovaný, keď tvrdil nutnosť vykonania úprav na vozidle tak, aby spĺňalo technické parametre na jeho zápis do evidencie, ako aj kontrolu originality. Z listín OR PZ v Šali zistil, že osobné motorové vozidlo s EVČ F. XXX V. (pôvodné EVČ osobného motorového vozidla) bolo z evidencie ODI Šaľa odhlásené dňa 21. 05. 2008 na žalobkyňu, ktorá osobné motorové vozidlo prihlásila do evidencie Okresného dopravného inšpektorátu Levice dňa 09. 12. 2009 a následne v ten istý deň vykonala prepis na žalovaného, ktorý uvedené osobné motorové vozidlo vlastnil ku dňu oznámenia, t. j. ku dňu 29. 03. 2018. Zvýraznil, že splnenie zákonných predpokladov na zápis OMV do evidencie vozidiel, je posudzované podľa iných právnych predpisov, ako platnosť, resp. neplatnosť kúpnej zmluvy pričom samotný zápis OMV do evidencie vozidiel, nemá vplyv na platnosť alebo neplatnosť zmluvy. Ohľadom ďalších svojich tvrdení týkajúcich sa vyšetrovania kriminálnej polície žalovaný nepredložil žiadane doklady a ani rozhodnutia, z ktorých by vyplývala ním deklarovaná neplatnosť zmluvy. Uzavrel preto, že žalovaný nepreukázal neplatnosť zmluvy ako celku, jej častí, resp. rozpor medzi zmluvnými podmienkami, na ktoré poukazoval a ich faktickým naplnením. Taktiež posudzoval spôsob splatenia kúpnej ceny, ktorý bol medzi stranami sporu sporný a poukazujúc na čl. IV kúpnej zmluvy mal za to, že tento svedčí o tom, že kúpna cena mala byť zaplatená v splátkach, čo žalobkyňa podpisom potvrdila. Ďalej dôvodil, že vzhľadom k uplynutiu času od uzatvorenia zmluvy, sporná výška mesačných splátok nemá vplyv na predmet sporu, keď pri splátkach v sume 100 eur, podľa tvrdenia žalobkyne, mala byť kúpna cena uhradená už v roku 2012 a žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že splátky dohodnuté neboli. Dodal, že okolnosť o možnosti splácania kúpnej ceny v splátkach nezakladá dôvod neplatnosti celej zmluvy a pri preukázaní tvrdení žalovaného by mohlo dôjsť k neplatnosti kúpnej zmluvy len v časti splatenia kúpnej ceny, pričom kúpna cena rozporovaná žalovaným nebola. K obrane žalovaného o fiktívnosti kúpnej zmluvy s tým, že uvedeným prevodom mal byť žalovanému čiastočne uhradený dlh brata žalobkyne voči žalovanému poukázal na výpoveď brata žalovanej, ktorý túto skutočnosť poprel. Argumentoval, že dokazovaním bolo preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bolo OMV, za tam uvedených zmluvných podmienok, že predmet kúpy má žalovaný, ktorý je aj jeho vlastníkom, za ktorý však neuhradil kúpnu cenu, pričom žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal neplatnosť zmluvy zo žiadnych ním namietaných dôvodov. Keďže povinnosťou predávajúceho je odovzdať predmet kúpy, ktorú si žalobkyňa splnila, povinnosťou kupujúceho je úhrada kúpnej ceny, čo si žalovaný preukázateľne nespĺnil a zmluva bola uzatvorená platne, žalobný nárok považoval za dôvodný v celom rozsahu. Rozhodnutie o úrokoch z omeškania právne oprel o ust. § 517 ods. 2 OZ a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže mal za preukázané, že žalovaný je s plnením v omeškaní. V tomto smere dôvodil, že ak by žalovaný uhradil kúpnu cenu v splátkach počnúc mesiacom december 2009, táto mala byť splatená k mesiacu január 2012 a žalovaný sa tak do omeškania dostal nasledujúcim dňom, t. j. od 01. 02. 2012, od ktorého si žalobkyňa mohla uplatniť úrok z omeškania. Žalobkyňa však žiadala priznať úrok z omeškania od 05. 11. 2014, preto jej priznal úrok z omeškania od tohto dňa a to vo výške žalobkyňou uplatnenej. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, a v konaní plne úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, žiadal ho zrušiť a zamietnuť žalobu. Rozsudok súdu prvej inštancie označil za nesprávny z dôvodu, že výpoveď svedka bola nepravdivá a dohodnutá so žalobkyňou, pretože sú súrodenci. Ako ďalší dôvod uviedol, že kúpa zmluva je úradný doklad, ktorý môže byť pozmenený len dodatkom podpísaným oboma zmluvnými stranami, čo splnené nebolo. Kúpna zmluva bola pozmenená zo strany žalobkyne bez jeho súhlasu a podpisu, je preto sfaľovaná a predmetné splátky a kúpna cena sú neplatné, čo nebolo brané do úvahy. Konštatoval, že zo strany žalobkyne a jej brata voči nemu išlo o podvod.

4. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadřila.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. V súdnej veci predmetom konania je žaloba žalobkyne, ktorou sa voči žalovanému domáha zaplata sumy 2 656 eur s príslušenstvom, z titulu neuhradenia kúpnej ceny za odpredaj osobného motorového vozidla značky F.

7. Podľa § 588 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

8. Kúpna zmluva je zmluvou, ktorou sa jedna strana (predávajúci) zaväzuje odovzdať druhej strane predmet kúpy a táto strana (kupujúci) sa zaväzuje predmet prijať a zaplatiť kúpnu cenu. Ide o dvojstranný právny úkon medzi predávajúcim a kupujúcim, z ktorého vzniká záväzkový právny vzťah. Na vznik kúpnej zmluvy je potrebné, aby sa jeho účastníci dohodli na jej podstatných náležitostiach a to na predmete kúpy a kúpnej cene. Okrem týchto obligatórných náležitostí môže kúpna zmluva obsahovať ďalšie dojednania, tzv. vedľajšie náležitosti, ako napr. miesto plnenia (§ 594 OZ), čas plnenia (§ 591 OZ), prechod vlastníckeho práva a nebezpečenstva náhodnej škody (§ 590 OZ), podmienky odovzdania predmetu kúpy (§ 596 OZ), spôsob platenia kúpnej ceny atď. Proces vzniku kúpnej zmluvy Občiansky zákonník osobitne neupravuje, preto je potrebné vychádzať z ust. § 43a a nasl. OZ, ktoré všeobecne upravujú vznik zmluvy. Na vznik kúpnej zmluvy zákon neustanovuje osobitnú právnu formu, písomnú formu vyžaduje len v prípade zmluvy o prevode nehnuteľností, pričom účastníci kúpnej zmluvy sa môžu na jej písomnej forme dohodnúť. Podstatnou náležitosťou zmluvy je dostatočné určenie predmetu kúpy, t. j. veci, ktorú má predávajúci odovzdať kupujúcemu, z hľadiska jeho kvality a kvantity a predmetom kúpy môže byť všetko, čo môže byť predmetom občianskoprávných vzťahov, ak to Občiansky zákonník alebo iný právny predpis nevyklučuje. Popri predmete kúpy ďalšou podstatnou náležitosťou kúpnej zmluvy, bez ktorých by bola kúpna zmluva absolútne neplatná je určenie kúpnej ceny, ktorá predstavuje odplatu za predmet kúpy a vyjadruje ekvivalent výmeny vecí, práv a iných majetkových hodnôt za peniaze. Výška kúpnej ceny sa určuje dohodou, pokiaľ zmluvná voľnosť nie je obmedzená právnym predpisom (§ 589 OZ) a možno ju na základe dohody zaplatiť jednorazovo alebo v splátkach (§ 565 OZ). Taktiež splatnosť kúpnej ceny môže byť dohodnutá súčasne s odovzdaním a prevzatím predmetu kúpy, neskoršie alebo vopred. Ak strany neurčili splatnosť kúpnej ceny, potom je smerodajné to, čo je obvyklé pri kúpe takéhoto druhu a ani ak v konkrétnom prípade nebolo dojednané niečo iné, je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu bez zbytočného odkladu (§ 59 veta prvá OZ). Znamená to, že ak kúpna cena nebola zaplatená najneskoršie v deň splatnosti, predávajúci sa jej môže domáhať súdnou žalobou.

9. V danom prípade súd prvej inštancie vo svetle zhora uvedenej právnej úpravy a teoreticko-právnych východísk vec posudzoval a na základe náležite zisteného skutkového stavu vyvodil z neho i správne právne závery. Keďže odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia. Prvoinštančný súd totiž v odôvodnení svojho rozhodnutia v intenciách § 220 ods. 2 CSP uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení

ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán a ich rovnosti v uplatnení práva. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývajú, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192 - § 194 a § 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, ktoré nesprávne vyložil. Rovnako tak odvolací súd nezistil v konaní ani vady namietané žalovaným v odvolaní.

10. Odvolací súd tiež akcentuje, že sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán sporu. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien: bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu prívodiť jeho úspech v spore a bremena tieto skutočnosti preukázať. Ustanovenie § 132 ods. 1 CSP stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia, a teda zásadne na stranách sporu leží iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Totožné následky postihujú tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tak určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je daný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. V predmetnom konaní, ktoré je konaním sporovým a v ktorom platí prejednávací zásada, so zreteľom na jeho kontradiktórnosť, súd prvej inštancie zhora popísané zásady i dôsledne aplikoval.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a reagujúc na odvolacie námietky žalovaného odvolací súd uvádza, že pre posúdenie platnosti kúpno predajnej zmluvy bolo rozhodujúce, že medzi stranami sporu nepochybne došlo k dohode o predmete kúpy a jeho kúpnej cene, v dôsledku čoho je potrebné považovať kúpnu zmluvu za platne uzatvorenú. Výsledky vykonaného dokazovania totiž preukázali, že strany sporu dňa 08.12.2009 uzatvorili kúpnu zmluvu, ktorou žalobkyňa ako predávajúca odpredala žalovanému ako kupujúcemu osobné motorové vozidlo značky F. č. motora DC, č. karosérie M farby zelenej, rok výroky 1999 (ďalej len „OMV“) za kúpnu cenu určenú dohodou strán v sume 2 656 eur. Obligatórne náležitosti zmluvy tak boli určité a zrozumiteľne špecifikované a nevyvolávali pochybnosti o predmete kúpy a jeho cene. Kúpna zmluva bola vyhotovená v písomnej forme a podpísaná oboma stranami sporu, čo nepoprela žiadna zo strán sporu, ktoré i zhodne potvrdili prevzatie predmetu kúpy žalovaným a nezapltenie kúpnej ceny. Pokiaľ žalovaný rozporoval dohodu o zapltení kúpnej ceny v žalobkyňou tvrdených mesačných splátkach po 100 eur, v tomto smere i odvolací súd považoval tvrdenie žalobkyne za preukázané. Nasvedčuje tomu čl. IV kúpnej zmluvy, totožný v jej oboch písomných vyhotoveniach predložených ako žalobkyňou, tak i žalovaným, podľa ktorého kupujúci nadobúda vlastníckeho právo k osobnému motorovému vozidlu najneskôr dňom úhrady celej kúpnej ceny, pričom predávajúci zároveň svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s tým, aby dohodnutá kúpna cena uvedená v bode 2 bola vyrovnaná v mesačných splátkach. V prípade, že by dohoda o splátkach kúpnej ceny medzi účastníkmi neexistovala, nebol by dôvod takýto súhlas predávajúcej do kúpnej zmluvy vôbec zakomponovať. Správne preto súd prvej inštancie uzatvoril, že pri žalobkyňou tvrdenom dohodnutom spôsobe zapltenia kúpnej ceny v 100 eurových mesačných splátkach ku splatnosti kúpnej ceny došlo v januári 2012. Rovnako tak správne súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodné námietky žalovaného spochybňujúce platnosť sporom dotknutej kúpnej zmluvy z dôvodu prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu pred zapltením jeho kúpnej ceny a z dôvodu simulovaného právneho úkonu, keď predajom vozidla podľa žalovaného mal byť uhradený dlh brata žalobkyne. V tomto smere prvoinštančný súd poskytol rozsiahlu argumentáciu, ktorú si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil, preto ju duplicitne opakovať nebude a na ňu len v ďalšom poukazuje ako na výstižnú a zodpovedajúcu výsledkom vykonaného dokazovania.

12. Záverom odvolací súd sumarizuje, že kúpna zmluva bola stranami sporu uzavretá platne, k odovzdaniu predmetu kúpy žalovanému došlo a žalovaný kúpnu cenu za predmet kúpy preukázateľne a nesporne nezapltil, pričom žalovaný nepreukázal ním tvrdenú neplatnosť kúpnej zmluvy a žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno ohľadom všetkých jej tvrdení. Je preto povinnosťou žalovaného splniť si

svoj záväzok vyplývajúci z uzavretej kúpnej zmluvy a zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu vozidla. Z vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalovaného nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa §387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane rovnako vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď s ohľadom na výsledok odvolacieho konania principiálne by bolo na mieste priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobkyni podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V danej veci však možnosť priznania náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalobkyni v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, čím bol daný dôvod pre aplikáciu článku 4 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).